

«Μεγάλη ευθύνη και ευλογημένη αποστολή» - Η έναρξη του νέου κατηχητικού έτους στη Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος, το απόγευμα της Τετάρτης 24 Σεπτεμβρίου, τέλεσε την ακολουθία του Αγιασμού στην πρώτη συνάντηση των κατηχητών και των κατηχητριών, στο πνευματικό κέντρο της Ιεράς μας Μητροπόλεως, επ' ευκαιρία της ενάρξεως του νέου κατηχητικού έτους 2025-2026.

Στη συνέχεια, ο υπεύθυνος του Γραφείου Νεότητας, Αρχιδιάκονος π. Δαμιανός

Μπαρούτας έδωσε κατευθυντήριες οδηγίες ώστε να ξεκινήσουν την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου οι κατά τόπους κατηχητικές συναντήσεις.

Στο πλαίσιο της έναρξης των κατηχητικών συνάξεων, την κεντρική ομιλία ανέλαβε η Καθηγήτρια της Χριστιανικής Παιδαγωγικής της Ανωτάτης Εκκλησιαστικής Ακαδημίας Βελάς Ιωαννίνων και τέως πρόεδρος της ως άνω σχολής, κα **Μαρία Ράπτη** με θέμα: **«Διδακτικές προσεγγίσεις της χριστιανικής αγωγής»**.

Η κα Ράπτη, με λόγο τεκμηριωμένο και παραστατικό, παρουσίασε τη σπουδαιότητα της χριστιανικής αγωγής στη ζωή της Εκκλησίας και τη διαχρονική της συμβολή στη διαμόρφωση της προσωπικότητας των παιδιών και των νέων. Ιδιαίτερη έμφαση δόθηκε στην αναγκαιότητα να συνεχιστεί και να ενταθεί το έργο αυτό, ιδίως μέσα στη σημερινή δύσκολη εποχή, όπου οι προκλήσεις για τη νεολαία είναι πολλές και πολυδιάστατες.

Στην εισήγηση παρουσιάστηκε ο σκοπός και το περιεχόμενο της χριστιανικής αγωγής, καθώς και η αναγκαιότητα άσκησής της από την Εκκλησία στην σημερινή δύσκολη εποχή. Στη συνέχεια τονίστηκε ότι η **χριστιανική αγωγή μπορεί να καλύψει τα κενά της παρεχόμενης παιδείας**, να δώσει απάντηση στα καίρια ανθρωπολογικά και κοινωνικά προβλήματα και να συμβάλει στην ομαλή ολοκλήρωση της προσωπικότητας του ατόμου. Παρουσιάστηκαν τα αποτελέσματα σχετικής έρευνας, στην οποία διαφαίνεται ότι η διδακτική προσέγγιση της χριστιανικής αγωγής αφορά βιωματικές μεθόδους διδασκαλίας.

Όταν η χριστιανική αγωγή λαμβάνει υπόψη τις δυσκολίες, τα βιώματα, τις παραστάσεις και τους προβληματισμούς των μαθητών και συγχρόνως αποφεύγει την επιβολή και τη στερεοτυπική αντιμετώπιση της διαφορετικότητας του ατόμου, γίνεται αποδεκτή και αγαπητή. Οι μαθητές των ενοριακών νεανικών συνάξεων συμμετέχουν με ευχαρίστηση, όταν δεν συναντούν καταναγκασμούς και υστεροβουλίες, εμπνέονται από τα μαθήματα και τις δραστηριότητες και επικοινωνούν δημιουργικά με τους άλλους μαθητές.

Το ενοριακό έργο μπορεί να έχει μέλλον, όταν η παιδεία που ασκείται στα πλαίσια της χριστιανικής αγωγής είναι αληθινή ελευθερία, που σημαίνει σεβασμός του εαυτού και των άλλων, αυθυπέμβαση και όχι ξεπέρασμα των άλλων, υπευθυνότητα και όχι ασυδοσία.

Κατά την έναρξη των κατηχητικών συνάξεων πραγματοποιήθηκε ένας γόνιμος διάλογος, στον οποίο ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Τιμόθεος τόνισε **με έμφαση τις προκλήσεις αλλά και τις ευκαιρίες που παρουσιάζει το έργο της κατήχησης.**

Αναφέρθηκε κατ' αρχάς στις **εσωτερικές μας αδυναμίες**, όπως η έλλειψη επαρκούς προετοιμασίας, οι προσωπικές αμφιβολίες ή ακόμη και η άγνοια, που δυσχεραίνουν την προσπάθεια των κατηχητών. Παράλληλα, επισήμανε και τις εξωτερικές δυσκολίες που πηγάζουν από την οικογένεια, το σχολείο και την κοινωνία γενικότερα, καθώς και τις κοινωνικές τάσεις αποστασίας, αδιαφορίας και αμφισβήτησης που διογκώνονται στη σημερινή εποχή.

Η αντιμετώπιση όλων αυτών απαιτεί, όπως σημείωσε χαρακτηριστικά, «πολύ μεγάλη προσπάθεια». **Χρειάζεται προσευχή, κατήχηση και διαρκής αγώνας, αλλά και διάθεση αναθεώρησης σκέψεων και συμπεριφορών, με ρεαλισμό και ταπείνωση, χωρίς όμως να χάνεται η ελπίδα και η πίστη.**

Ιδιαίτερη μνεία έγινε και στην κατήχηση των παιδιών προσχολικής ηλικίας, όπου το έργο παρουσιάζει ιδιαιτερότητες. Όπως τονίστηκε κατά τον διάλογο που αναπτύχθηκε μεταξύ μιας κατηχήτριας και της καλεσμένης **ομιλήτριας κας Μαρίας Ράπτη**, τα μικρά παιδιά δεν μπορούν να εμπιστευθούν απόλυτα τον Θεό, καθώς χαρακτηρίζονται από τον εγωκεντρισμό της ηλικίας τους. Για τον λόγο αυτό, σε αυτή την τρυφερή περίοδο η διδασκαλία δεν πρέπει να περιορίζεται μόνο στα λόγια, αλλά να μεταδίδεται κυρίως μέσα από το παράδειγμα, την προσωπικότητα και το ήθος του ίδιου του κατηχητή ή της κατηχήτριας.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος υπογράμμισε ότι η ευθύνη των κατηχητών είναι μεγάλη, αλλά και η αποστολή τους ευλογημένη, καθώς μέσα από την κατήχηση δίνεται η δυνατότητα στα παιδιά και στους νέους να γνωρίσουν τη ζωντανή παρουσία του Χριστού και της Εκκλησίας στη ζωή τους.

